

HỒ NHỚ RỪNG

(Liên tưởng bài thơ Nhớ Rừng/Thế-Lữ)
[Tuỳ-bút ký sự pha Thơ tự do_ để kỷ niệm].

1- Ta phải tự giam mình trong ngôi nhà đang ở
Kể từ khi bị té, vỡ xương một cánh tay
Cuộc chữa trị sẽ kéo dài lâu nữa
Khỏi hay không chưa biết nhưng đã quyết định từ nay:
Vĩnh viễn treo bằng lái xe, dù hạn 7 năm chưa hết.

2- Thế là hết!
Chấm dứt đời ta:
Những lúc tung hoành trên xa lộ
Mặc tuổi già vẫn cầm chân tốc độ
6,7 mươi dặm/giờ phỏng có ngán gì đâu
Thế là hết!

Nhớ kỳ tích năm xưa, mới 3 năm đầu đến Mỹ:
Chiếc Pontiac 87 đã phom phom trên các xa lộ Liên bang
Từ Virginia, qua New York, lên Connecticut
Thăm thủ đô Hoa-Kỳ_ lên tận đỉnh tháp Washington
Thăm New York City_ lên tầng 86 tòa Empire State Building
Và đi phà đến xem Tượng Nữ Thần Tự Do
Rồi đến năm thứ 4 của cuộc sống tha hương
Chú ngựa đen ấy còn chờ cái gia tài nho nhỏ
Suốt chuyến hành trình dài xuống định cư tại
Georgia.

Cũng nhớ chuyến du hành độc đáo:
Chiếc Corolla 2000 đưa tôi từ Atlanta/Georgia
Xuyên qua 7 tiểu bang đi xem thác Niagara
Vượt biên giới Mỹ-Canada thăm tháp Toronto
Khứ hồi hơn 3 ngàn dặm đường xa
Nên tôi gọi là Chú-Ngựa-Con-Dễ-Thương
Cũng không quên cuộc hành trình Atlanta-New Orleans
Cùng những chuyến du ngoạn khắp miền Đông nước Mỹ
Bằng chính con tuấn mã màu bạc thân thương ấy

Và sau hết vừa rước cậu quý tử Honda 22 về nhà
Xe thật mới nhưng chưa kịp làm quen tay lái...

3- Thế thì làm sao quên được nhỉ ?
Cái thú được tự mình lái xe đi đây đi đó
Nhưng giờ đây có xe mà cũng như không
Ôi tự do...và tự do!

Tự do của ta đã mất rồi
Như con hổ nhớ rừng, ta nhớ mãi, xe ơi!
Chân ta như bị tàn phế
Tay ta như bị buông lơi
Mỗi khi muốn đi đâu phải nhờ người khác lái
Nếu không, đành ru rú xó nhà
Như trong cũi sắt, dù ta chỉ tự giam ta

4- Ôi bàn tay lái xe ơi
Bàn tay lèo lái cuộc sống cuối đời
Với kỳ vọng sẽ thông dong nay đây mai đó
Chỉ do một sơ hở đã thành tàn phế
Đã hết thời ngồi trước bánh lái xe hơi
Dáng điệu oai phong của một người tài xế
Tung hoành trên những xa lộ thênh thang

5- Nhưng mà thôi, tiếc làm chi nữa
Rồi một mai ta sẽ phải ra đi
Đi thật xa về miền vĩnh cửu
Không một hành trang đem theo
Nên việc lưu chứng tích lái xe là vô tích sự
Cát bụi trở thành cát bụi
Có có và không không
Vạn vật đều hư vô
Thì còn gì tiếc nuối?

Sói Già HN/HNT, Atlanta,GA,USA, Nov.12.2021